

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Filipa Dienstbiera a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobkyně: **J. K.**, zastoupené Mgr. Dušanem Havlenou, advokátem se sídlem Nad Vdovečkem 1206, Blatná, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 2. 2013, č. j. X, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 9. 3. 2015, č. j. 42 Ad 34/2013 – 63,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalované **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.
- IV. Ustanovenému zástupci žalobkyně Mgr. Dušanu Havlenovi, advokátovi se sídlem Nad Vdovečkem 1206, Blatná, **se n e p ř i z n á v á** odměna za zastupování.

O d ů v o d n ě n í:

[1] Nejvyšší správní soud obdržel ve shora označené věci kasační stížnost žalobkyně (dále jen „stěžovatelky“) směřující proti v záhlaví označenému rozsudku Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“). Stěžovatelka v rámci své kasační stížnosti požádala o ustanovení zástupce. Zmínila, že v řízení před krajským soudem také požádala o ustanovení zástupce z řad advokátů, ale krajský soud na tuto žádost nezareagoval.

[2] Nejvyšší správní soud stěžovatelce usnesením ze dne 4. 6. 2015, č. j. 1 Ads 88/2015 – 21, ustanovil zástupce. Vzhledem k tomu, že kasační stížnost nesplňovala náležitosti § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), vyzval ji

stejným usnesením k doplnění důvodů kasační stížnosti ve lhůtě jednoho měsíce. Zároveň ji poučil, že pokud výzvě nevyhoví, a v řízení nebude možné pro nedostatky kasační stížnosti pokračovat, pak bude její kasační stížnost odmítnuta.

[3] Zmíněné usnesení bylo ustanovenému zástupci stěžovatelky doručeno dne 8. 6. 2015. Lhůta k doplnění kasační stížnosti tedy uplynula dne 8. 7. 2015 (k počátku běhu lhůty v případě ustanovení zástupce viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2015, č. j. 1 Afs 52/2015 – 32). Dne 9. 7. 2015 ustanovený zástupce stěžovatelky zaslal Nejvyššímu správnímu soudu doplnění kasační stížnosti spolu s vyčíslením nákladů řízení. S doplněním kasační stížnosti nespojil žádost o prominutí zmeškání lhůty. Před uplynutím lhůty ani nepožádal o její prodloužení (blíže viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2005, č. j. 2 Afs 95/2005 - 110 usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 5. 2003, č. j. 3 Ads 21/2003 – 40). Vzhledem k tomu, že § 106 odst. 3 s. ř. s. zakotvuje do řízení o kasační stížnosti prvek zásady koncentrace, čímž ohraničuje právo stěžovatele doplnit kasační stížnost, Nejvyšší správní soud již k opožděnému doplnění kasační stížnosti nepřihlížel (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2015, č. j. 1 Afs 52/2015 – 32).

[4] Nejvyšší správní soud přesto kasační stížnost stěžovatelky neodmítl, protože v ní sama vznesla jednu projednatelnou námitku. Konkrétně vytýká krajskému soudu, že nezareagoval na její žádost o ustanovení zástupce. Spisový materiál ovšem výslovnou žádost stěžovatelky o jeho ustanovení neobsahuje. Vyplývá z něj pouze, že stěžovatelka bez dalšího zaslala krajskému soudu vyplněný formulář *„Prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce“*. Je sporné, zda z tohoto úkonu stěžovatelky lze rozeznat, že šlo o žádost o ustanovení zástupce. Během řízení před krajským soudem však stěžovatelka měla několik příležitostí, během kterých mohla zdůraznit, že trvá na jeho ustanovení. Neučinila tak ani během ústního jednání, které se ve věci konalo, ani ve své urgenci ze dne 6. 1. 2015, ve které soud upozorňuje na své špatné životní podmínky, a dožaduje se rozhodnutí ve věci. Podle Nejvyššího správního soudu proto není zřejmé, že o ustanovení zástupce v řízení před krajským soudem skutečně požádala. Tato kasační námitka je tak nedůvodná.

[5] Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost nedůvodnou, proto ji za podmínek vyplývajících z § 110 odst. 1, věty druhé s. ř. s. rozsudkem zamítl.

[6] O náhradě nákladů tohoto řízení rozhodl ve smyslu § 60 odst. 1, věty první s. ř. s. (ve spojení s § 120 s. ř. s.), podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Vzhledem k tomu, že stěžovatelka byla v řízení o kasační stížnosti procesně neúspěšná, právo na náhradu nákladů řízení jí nenáleží. Pokud jde o procesně úspěšného účastníka – žalovanou, v jejím případě nebylo prokázáno, že by jí v souvislosti s tímto řízením nějaké náklady vznikly. Nejvyšší správní soud proto v jejím případě rozhodl tak, že se jí právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.

[7] Stěžovatelce byl v rámci řízení o kasační stížnosti ustanoven jako zástupce Mgr. Dušan Havlena. Jeho jediným úkonem ve věci ovšem bylo opožděné doplnění kasační stížnosti. Vzhledem k tomu, že adekvátním způsobem nesplnil hlavní účel svého

ustanovení, Nejvyšší správní soud došel k závěru, že není namístě přiznat mu odměnu za zastupování stěžovatelky. Výrokem IV. tohoto rozsudku proto rozhodl, že se ustanovenému zástupci odměna za zastupování nepřiznává.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. července 2015

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu